

Тѣши се съ него, гордѣй се съ него,
Че той ще бжде добъръ юнакъ.

Къпи, кърми го, надъ люлка пѣй му,
Расти, милъ сине, и порасти;
Чувство на мщене влѣхни ти нему,
Той зарадъ нази да отмъсти.

П. Р. Славейковъ.

ПОСЛѢДНИТѢ МИНУТИ.

Прости, народе мой нещастни,
Послѣдно прашамъ ти прости!
Часътъ дойде, джелатътъ чака,
Надъ менъ се вечъ вжжето вий...

Спокойно, твърдо азъ умирамъ,
Съ гореща вѣра въвъ гърди,
Прѣзъ черни облаци съзираамъ,
Какъ слънце златно вечъ блѣсти.

И ако по-прѣди не впълно
За твойта полза азъ служихъ, —
Прости, народе, мойта слабостъ:
Азъ тебе искрено любихъ...

Прости! прости!... Вжжето стиска,
Тъмнѣй въ очи, кръвътъ хладѣй...
Ура! ура!... Народъ и волностъ,
Любовъ и разумъ — да живѣй!...

(Отъ руски).

Д. Лизогубъ.